

O evangelistu Luku – o njegovem evangeliju in njegovih apostolskih delih

April 1864.

- 1 Poznam vaše štiri označbe, o katerih bi želeli zvedeti več informacij, zato vam želim o tem povedati nekaj čim bolj na kratko.
- 2 Glede evangelista Luka, sem vam tu in tam ob različnih priložnostih že marsikaj povedal.
- 3 Kar zadeva njegov evangelij gre pri njem za zbirko podatkov, ki jih je pridobil preko različnih ljudi v Jeruzalemu in okolici z raziskovanjem o Meni, Mojih dejanjih in naukih. Sam jih je nato po svoje naknadno uredil in jih tako razdelil v poglavja in verze, pri čemer se seveda ni mogel vezati na število poglavij in verzov drugih evangelistov, zato se pri njem mnoge stvari pojavljajo v povsem drugem poglavju in verzu kot pri ostalih evangelistih. To lahko vsak od vas zlahka izkusi s primerjavo prikazanih vzporednih odlomkov.
- 4 Osebnostno je bil oblikovni slikar in risar. Z izdelki svojih rok je lahko oskrboval tkalce, izdelovalce tkanin in preprog; Tudi risbe judovskih šalov in zaves so bile pogosto narejene z njegovo roko. Poleg tega je bil tudi slikar črk in zapisnikar, zlasti, če je kdo želel, da bi bilo kaj popolnoma lepo in pravilno napisano. Razumel in govoril je grško, latinsko in hebrejsko, po potrebi pa se je znal sporazumevati in razumeti tudi v drugih jezikih, ki so bili običajni takrat v Judeji.
- 5 Poleg tega je bil, kot veliko njemu podobnih ljudi, strasten raznašalec novic, zato je poizvedoval o vsem, kar se je dogajalo zlasti v Mojem času in je med ljudmi povzročal veliko govoric in razburjenja, ter je užival, ko je lahko številnim radovednežem, s katerimi je bil v stiku, povedal kaj izredno novega. Vsekakor ni bil strogi selektivni izpraševalec, ampak mu je ustrezala že vsaka nova stvar, če je le imela videz nečesa izrednega.
- 6 Na začetku, zlasti pri pripovedovanju zgodb, je veliko stvari zraslo na njegovih lastnih tleh, zlasti zaradi pomanjkanju pravih podatkov. Šele v času, ko je apostol Pavel tu in tam v Grčiji oznanjal mojo besedo, ga je njegov prijatelj Teofil, ki je prav tako živel v Grčiji, resno prosil, naj zanesljivo poizveduje o Meni, naj to zapiše in mu to pošlje, saj je Teofil tako od Judov kot od Grkov o nekem Nazarečanu slišal tako različne stvari, da ni mogel ugotoviti, kaj je na tej osebi zares posebnega - ali je nadnaravno bitje ali le oseba, ki je dobro seznanjena z mnogovrstnimi modrostmi iz knjig.
- 7 Ko je Luka prejel to pismo v Jeruzalemu, se je zadeve resneje lotil. Povprašal je o vsem, kar je še posebej zadevalo mojo osebo in moj nauk, vendar to, kar je zapisal, ni prišlo iz ust mojih pravih učencev, ampak večinoma od drugih ljudi, ki so verjeli Vame in v Moj nauk, od katerih so me nekateri še osebno poznali, večina pa je dobila informacije o Meni od Mojih učencev. Od Mojega obstoja kot človeka na tej zemlji do dokončanja njegovega evangelija je minilo skoraj petintrideset let. Po tem času pa ga

je le poslal svojemu prijatelju Teofilu v Grčijo - ta evangelij je nato Teofil primerjal s svojimi zapiski, marsikaj popravil in dodal k Lukovemu pisanju.

8 Kakor je bilo z njegovim evangelijem, tako je bilo še bolj z njegovimi Apostolskimi deli, ki jih je prav tako zapisal na pergament na prošnjo svojega prijatelja Teofila in to šele v zadnjem letu svojega življenja – tj. v času, ko niti eden od Mojih prvih apostolov in učencev ni bil več v Jeruzalemu.

9 Tudi ta Apostolska dela so v rokah njegovega prijatelja doživela veliko sprememb in tudi podatki, ki jih je zbral v judovski deželi, so bili pogosto poezija takih učencev in razširjevalcev Moje besede, ki so se kot taki pogosto predstavljali ljudem brez notranjega klica in je vsak hotel od njih hotel vedeti več.

10 Tako se je zgodilo, da so v Lukovem evangeliju in še bolj v njegovih poznejših Apostolskih delih izmišljotine in pretiravanja, o katerih so Moji pravi apostoli in učenci sami vedeli le malo ali nič; saj so zelo malo časa preživeli v Jeruzalemu in so bili bolj dejavni v Galileji, Samariji in drugih krajih, ki so bolj oddaljeni od Jeruzalema.

11 Če sedaj to veste, boste jasno razumeli, da so potres in tema ob moji smrti na križu, odprti grobovi v dolini Jozafat, moj vnebohod na dve nasprotujoči si gori in izlitje Svetega Duha, večinoma le plod domišljije mojih različnih poslušalcev in občudovalcev v tistem času. Najzanesljivejši od vseh evangelistov (Janez), ki je moral biti navzoč ob vsakem pomembnem dogodku, ničesar od tega ne omenja, niti Luka sam ne razkrije, ali je bil osebno navzoč ob izlitju Svetega Duha ali ne.

12 Njegov evangelij in njegova Apostolska dela sta bila na velikem cerkvenem zboru v Niceji tudi zelo blizu temu, da bi jih razglasili za apokrifne. Toda zahodni škofje so se temu uprli in tako je bilo vse, kar je napisal Luka, razglašeno za verodostojno. Ta Luka je še danes med številnimi verodostojnimi evangelisti in še danes se okoli njega vrti več hrupa kot okoli Janeza.

13 Toda vse, kar je napačno, bo sčasoma odpravljeno in če se to ne bi zgodilo, bi komaj kdaj prišel čas, o katerem govori Janez, da bo v njem "en pastir in ena čreda".

14 Mimogrede, v teh poglavjih je tudi nekaj duhovno dobrega in resničnega, kar vam bom v kratkem podrobneje predstavil. Toda na področju naravnega videza zagotovo niso niti za las boljša od podob Visoke pesmi, po kateri naj bi imela sionska hči obliko, v kateri nobeno človeško bitje ne bi našlo niti najmanjšega zadovoljstva. Toda v notranjosti duha izgleda vse povsem drugače.

15 Zakaj bi moral, ko sem umrl, sonce popolnoma zatemniti za cele tri ure?! Če bi bilo res tako, sonce takrat ne bi sijalo v Indiji, na Kitajskem, na Japonskem, v Ameriki itd., kar bi pismeni ljudje teh ljudstev zagotovo zapisali. Toda tudi rimski zgodovinarji se ne spominjajo takega dogodka; Zadeva bi torej morala veljati le v Jeruzalemu. Z

mojim dovoljenjem bi naj vsi tam prisotni ljudje postali slepi za tri ure in samo Janez bi moral ostati sposoben videti, ker ni dal nobene novice o takem mrku.

16 Kakor je z zatemnitvijo sonca, tako je tudi z Mojim na tem svetu pojavnim vnebohodom. Kje naj bi bila ta nebesa, v katera sem se povzpel? - Ali kam naj bi šel Vseprisotni, da bi ljudem pokazal, kje je pravzaprav doma?

17 Mislím, da bom tako lepo doma povsod v vsej neskončnosti, saj sem prvobitno načelo življenja in ohranjanja v vsem in vsakomur in brez Mene ni in ne obstaja nikjer ničesar! Tako so nebesa povsod, kjer kraljujeta moja ljubezen in modrost. V trdi materiji pa je povsod sodba, ki izvira iz moči Moje volje in je navidezno večna smrt. Zato je tudi rečeno, da so nebesa Moj prestol in zemlja, po kateri je predstavljena vsa materija, podnožje Mojih nog. - Sedaj si nihče ne bo želel predstavljati, da prostorsko neskončno nebo ni nič drugega kot Moj sedeči prestol in, da se med sedenjem ne utrudim, sem zemljo naredil za podnožje svojih nog.

18 Da, zagotovo obstaja duhovno sonce v kraljestvu čistih duhov, v katerem Jaz z svojimi osebno živim. In to sonce je prostorsko vidno povsod vsem tistim angelom in duhovom, ki Me imajo z ljubeznijo v svojih srcih. Za druge pa ni nikjer vidno in dosegljivo, četudi bi ga želeli iskati in najti v vsem neskončnem prostoru. Za tiste, katerih srce je slepo, je slep tudi njihov duhovni vid in oni vidijo še manj duhovnega sonca, kot popolnoma slep človek na tej Zemlji vidi kar koli od naravnega sonca.

19 Jaz pa sem po tem soncu povsod navzoč in se lahko pojavim in delam, kadar in kjer koli hočem in se Mi ni treba vnaprej posvetovati z nikomer, ne v svetu duhov in še manj v svetu materije. Vsi Moji blagoslovljeni angeli in duhovi se pa, če morajo v Mojem imenu opraviti kakšno veliko dejanje, vnaprej posvetujejo z Menoj. Kar zadeva njihova običajna dejanja v Mojem kraljestvu, pa navodila vedno najdejo v svojih nebeških bivališčih. Kakšna so ta, pa vam je bilo že povedano v '[Duhovnem soncu](#)'.

20 Kar zadeva duhovnost našega evangelista Lukeža, je bil poln gorečnosti za Mojo stvar in bi bilo celo dobro, če bi svojo gorečnost postavil nekoliko nižje. Vendar je bil, je in ostaja sposobno orodje Mojega izkazovanja ljubezni in milosti za svoj čas in tudi za sedanost; kajti on je bil boljše podkovan v spisih Stare zaveze kot kateri koli tempeljski pismouk, ki se je držal za nos in je zato zlahka ocenil Moja dejanja, o katerih je prejel informacije, kot resnična in jih kot take tudi predstavil drugim, ki so ga vprašali o njih.

21 Zato se ne jezite na tega človeka zaradi številnih netočnosti, ki se pojavljajo v njegovih spisih, saj, prvič, ni bil dejanski ustvarjalec vsega, temveč njegovi poznejši popravljavci, ki bi jih lahko našteali več kot ducat. In drugič, zlasti v svojih poznejših

časih je bil poln dobre volje in gorečnosti, da bi potomcem zapustil čim večjo čistost svojih spisov.

22 Sam ni odgovoren za to, kar so iz njega naredili kasnejši pohlepni cerkveni voditelji. Ti so med njegovo pšenico posejali plevel, ki je zrasel skupaj s pšenico. Pšenico so znali pobirati za svoje skednje, plevel pa so uporabljali za krmo svojih čred in ta plevel še vedno uporabljajo za krmo svojih čred. Te črede pa niso sestavljene iz Mojih jagnjet in ovac, temveč iz oslov, volov, prašičev in drugih neumnih živali, ki se zadovoljijo z bodicami in trnjem.

23 Pustimo jim torej zaenkrat to hrano. Če jim bo postala resno odvratna, si bodo sami poiskali drugo hrano, po kateri se jim bo spremenila njihova neumna notranja oblika in jih bo mogoče z volno plemenitih ovac sprejeti tudi v Moj ovčji hlev, kjer bosta potem le en pravi pastir in ena prava čreda, preskrbljena s pravo hrano.

24 S tem ste že vnaprej izvedeli, kaj si morate misliti o Luku; ostalo vam bom povedano ob obljubljeni priložnosti. Amen.

[Jakob Lorber](#)

[Nebeški darovi 3](#)